

عنوان مقاله:

بررسی خاصیت آللوپاتیک پیکر رویشی گیاه سنبل ختایی (*Angelica archangelica L*).

محل انتشار:

مجله علوم باغبانی، دوره 25، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فاطمه رؤوف فرد

رضا امیدبیگی

خلاصه مقاله:

چکیده امروزه درکشاورزی تلاشی جهانی در حال انجام است تا با معرفی روش های پیشرفته اکولوژیکی و بیولوژیکی، میزان مواد شیمیایی مصرف شده در فرایند تولید کاهش داده شود. یکی از راه حلهای موجود استفاده از خاصیت آللوپاتی است. این تحقیق آزمایشگاهی به منظور ارزیابی پتانسیل آللوپاتی گیاه سنبل ختایی انجام شد. در این مطالعه، تاثیر غلظت های مختلف عصاره آبی پیکر رویشی گیاه سنبل ختایی بر درصد و سرعت جوانه زنی بذرهای شاهی و تربچه مورد بررسی قرار گرفت. آزمایشات در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار انجام شد. هفت تیمار (عصاره های ۱۰،۲۰،۳۰،۵۰،۷۰،۱۰۰ درصد و آب مقطر به عنوان تیمار شاهد) بر روی بذرهای شاهی و پنج تیمار (عصاره های ۳۰،۵۰،۷۰،۱۰۰ درصد و آب مقطر به عنوان تیمار شاهد) بر روی بذرهای تربچه اعمال شد. نتایج بدست آمده نشان دادند که تیمار بذرهای شاهی با عصاره های ۵۰، ۷۰ و ۱۰۰ درصد تاثیر معنی داری در کاهش سرعت و درصد جوانه زنی بذرها داشتند. در بذرهای تربچه تیمار با عصاره های ۷۰ و ۱۰۰ درصد موجب کمترین درصد جوانه زنی گردید و تیمار با عصاره های ۵۰، ۷۰ و ۱۰۰ درصد کمترین سرعت جوانه زنی را موجب شد. نتایج کلی نشان داد که با افزایش غلظت عصاره استعمال شده، سرعت و درصد جوانه زنی بذرها به طور معنی داری کاهش یافت. واژه های کلیدی: آللوپاتی، سنبل ختایی، عصاره آبی، تربچه، شاهی

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1416997>

